

‘Bijzondere jazz is must’

Jazz in Maastricht is booming. Elke week veel aanbod in de cafés. En de komende twee weken heeft de stad liefst twee jazzfestivals binnen de poorten. Toch heeft gitarist en conservatoriumdocent Joep van Leeuwen kritische opvattingen bij de Maastrichtse jazz-cultuur.

door **Joos Philippens**

Jeker Jazz, met 120 concerten in zestig cafés: komend weekeinde (14 tot en met 17 oktober). Het grote MECC Jazz volgt (29 en 30 oktober), met toppers als Wayne Shorter, Joe Jackson, Angie Stone en Toots Thielemans. „Prachtig dat duizenden mensen genieten van een festival als MECC Jazz,” zegt Joep van Leeuwen. „Maar het is niet creatief in de programmering. Het is gewoon kopen wat de internationale agenturen aanbieden. Prima muziek, maar overall hetzelfde. Voor elke 5000 of 10.000 euro kun je weer een extra groep boeken.” Het is een soort Pinkpop, maar dan zonder een stabiele factor als Jan Smeets. „De grote festivals worden telkens georganiseerd door een extern bureau. Eerst Jazz Mecca, toen, Music Nights en nu dus MECC Jazz. Maar er is geen continuïteit. Die bureaus moeten winst maken. Lukt dat even niet, dan vertrekken ze en is er jaren geen groot festival. Niet het creatieve en culturele, maar de commercie is de drijfveer.” Potentie is er genoeg in de stad. „Jazz is *booming*: de festivals, het kroegencircuit en Thembi. Maar er is geen echte jazzstructuur. De gemeente moet toezien op de continuïteit. Echt jazzbeleid maken.” Van Leeuwen vindt dat er bij de beleidsmakers het een en ander aan schort. „Maastricht is niet de meest culturele stad. Ik heb respect voor André Rieu, maar wat hij brengt is bij de politiek tot norm geworden voor kunst en cultuur. De politiek zou ook aandacht moeten hebben voor complexere cultuuruitingen. De gemeente lijkt ook amateurkunst, wat uit Kumulus komt, tot norm te verheffen.”

Is daar iets mis mee? „Prachtig hoor, maar het niveau zou hoger kunnen. Je wilt ook geen EHBO’er in de operatiekamer of een derdejaars student rechten die je voor de rechtbank vertegenwoordigt? Het zegt ook iets over de amateuristische manier waarop de gemeente denkt. ‘Als de burger het maar gezellig heeft’, dat gevoel.”

Jeker Jazz viel de afgelopen jaren onder de koepel Jazz Maastricht, en kreeg zo geld voor twee bijzondere projecten door lokale musici. „Jazz Promenade kwam in 2008 met het project ‘Jazz en Gregoriaans’ en vorig jaar had ik zelf ‘Jazz Guitar Meets Church Organ’. Twee unieke combinaties, dat geeft een stad uitstraling. Die lijn zou je moeten voortzetten. Daarmee kan Maastricht zich echt onderscheiden, zeker in het licht van Culturele Hoofdstad 2018.”

‘Als de burger het maar gezellig heeft’

In zekere zin borduurt Van Leeuwen daar op voort tijdens Jeker Jazz. „Ik doe het hele jaar al duo & trio concerten in het Pesthuys en tijdens drie dagen van de Jeker Jazz doe ik het versneld: solo (donderdag), duo (vrijdag) en trio (zaterdag). Spannend, want door de ritmesectie deels te ontmantelen, moet de saxofonist bijvoorbeeld ook quasi als lid van de ritmesectie spelen.” Maar het blijft financieel lastig om dit soort projecten rond te krijgen. En Jeker Jazz is afhankelijk van de horeca.

Joep van Leeuwen laat zijn licht schijnen over Jazz in Maastricht.

foto Harry Heuts

MECC Jazz heeft gelukkig wel een podium gereserveerd voor lokaal talent, en ook het project ‘Poëzie en Jazz’. „Dat is positief, maar de lokale’s spelen meestal (bijna) voor niks. En is dit de voortzetting van die twee bijzondere projecten?”

Van Leeuwen breekt een lans voor de echte liefhebber. „Ik weet dat er een groep mensen is die niet in de kroeg tussen een rumoerig publiek naar jazz wil luisteren. Voor hen zou er een vast podium moeten komen, voor jazz in

concertsfeer. Op een vaste avond in de week. Het Pesthuys zou dat kunnen zijn.” „Maar dan moet de gemeente alle initiatieven met elkaar in verband brengen: continuïteit, professionaliteit en dat vaste podium.”